

Отъ тамъ къмъ северъ до точката, дѣто среща р. Марица:

Границата отъ 1913 година;

Отъ тамъ до една точка, която ще се избере на около 3 километра по-долу (източно) отъ гара Хади-К. (Кади-Къой):

Надолу по главното течение на Марица;

Отъ тамъ къмъ северъ до една точка, която ще се избере по върха на издадената частъ, която образува границата по Софийския договоръ отъ 1915 год. на около 10 километра източно-югоизточно отъ Джисръ Му-стафа-паша:

Една линия, която ще се опредѣли на самото мѣсто;

Отъ тукъ къмъ изтокъ до Черно море:

Границата споредъ Софийския договоръ отъ 1915 г. и после границата отъ 1913 год.

4°.- Черно море.

de là, vers le Nord jusqu'au point où elle rencontre la rivière Maritza; la frontière de 1913;

de là, jusqu'en un point à choisir à 3 kilomètres environ en aval de la gare de Hadi-K. (Kadikoj):

le cours principal de la Maritza: vers l'aval;

de là, vers le Nord et jusqu'en un point à choisir sur le sommet du saillant que forme la frontière du Traité de Sofia 1915 à environ 10 kilomètres à l'Est-Sud-Est de Jisr Mustafa Pacha:

une ligne à déterminer sur le terrain;

de là, vers l'Est et jusqu'à la Mer Noire:

la frontière du Traité de Sofia de 1915, puis la frontière de 1913,

4°.- La mer Noire.

сашии*, а по-късно го превърна въ „модусъ“ за териториялно разширение. Печалната развѣска следъ 16 Юний 1913 г. остави България почти въ сжщитѣ ѝ граници съ малко незначително увеличение въ западна Тракия и Струмишко. Ньойския договоръ, освенъ като отне придобивкитѣ отъ 1914 г., отне ѝ още и значителни части отъ старата българска територия, а Румъния получи и Добруджа и Бесарабия!

Съ изгубването на Добруджа България губи едно пространство съставляващо 7·8% отъ цѣлата територия съ население 6·5%⁰, областъ, гдето най-интензивно се обработваха зърненитѣ храни. Образувана предимно отъ едри стопанства, тя беше центъра на земледѣлческа България. Голѣма частъ отъ бюджета се покриваше отъ износа на зърнени храни. Стопанския битовъ характеръ се наруши. Дисхармонията още по-вече биде почувствувана, като срещу загубеното отъ България ѝ се даде население и територия непривикнали къмъ земледѣлието. За стабилизирането на стопанското положение се потърсиха нови производителни центрове. Отъ производството на зърненитѣ храни се подири еквивалентъ въ тютюна, маслодейнитѣ растения, бубарство, риболовъ и пр. Погледа отъ изгубенитѣ области на северъ се обнадежди отъ конжуктуритѣ на южнитѣ граници — въ Тракия и Бѣломорския брѣгъ. Но, напраздно! . . .

Южни граници. Съгласно текста на мирния договоръ върху сждбата на тая граница победителитѣ си запазиха правото да се произнесатъ по-късно (чл. 27 п. 3), като едновременно се задължиха да гарантиратъ на България свободата на економически изходъ на Егейското море (чл. 48 ал. 3).¹⁾ Ясно беше, че победителитѣ имаха предвидъ Гърция. Далечъ отъ всѣкави исторически, стопански, економически, дори стратегически съображения, политиката на В. Сили наддѣле и неестествено за границитѣ си, битата въ Мала-Азия Гърция, се простре макаръ и безъ каквато да е база и хинтерландъ надлъжъ по Егейския брѣгъ. На България се отнѣха не само Тракия, но и единствения ѝ достъпъ къмъ Егейското море, а отъ тамъ и тоя съ всесветския пазаръ. Владееща Маришката долина и Родопитѣ, съ новата си гра-

¹⁾ Гл. забел. подъ текста на чл. 48.